

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. C.**

skazanego za przestępstwo z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2025r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu

z dnia 24 października 2023r., sygn. akt II K 641/22,

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 8 października 2024r., sygn. akt IV Ka 83/24

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności

podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera, ograniczając się w istocie do wskazania negatywnych konsekwencji z którymi skazany będzie musiał się zmierzyć w przypadku bezzwłocznego wykonania kary pozbawienia wolności.

Zauważenia więc wymaga, że postawione w kasacji zarzuty nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych – wskazano w nich na naruszenie przez Sąd II instancji prawa procesowego, tj. art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i 7 k.p.k. oraz w zw. z art. 174 k.p.k. w zw. z art. 5§2 k.p.k., a także art. 413§1 pkt 5 i 6 k.p.k. w zw. z art. 413§2 pkt 1 k.p.k. oraz na rażącą niewspółmierność wymierzonej kary – zarzut niedopuszczalny w postępowaniu kasacyjnym. Ocena zasadności tych zarzutów nie może być jednak postrzegana jako jednoznaczna, tym bardziej w sytuacji, gdy w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sam zaś fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Także argumenty podniesione na okoliczność złego stanu zdrowia skazanego czy konieczności zapewniania rodzinie środków do życia na czas jego nieobecności nie są tego rodzaju, że powinny skutkować wstrzymaniem wykonania kary pozbawienia wolności przez Sąd Najwyższy z uwagi na fakt, że stanowią okoliczności, które w pierwszej kolejności podnoszone winny być w postępowaniu wykonawczym w ewentualnym wniosku o odroczenie odbycia kary lub przerwę w jej wykonywaniu.

Wszystko powyższe powoduje, że wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[r.g.]

